

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 660/2020
29.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Бранка Секулића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пријеполу К 101/18 од 06.09.2019. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 206/19 од 03.03.2020. године, у седници већа одржаној 29.09.2020. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пријеполу К 101/18 од 06.09.2019. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 206/19 од 03.03.2020. године, у односу на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 5) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријеполу К 101/18 од 06.09.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. став 1. КЗ, за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од три месеца, те му је, истом пресудом, опозвана условна осуда изречена пресудом Основног суда у Пријеполу Спк број 34/15; Спк 35/15; Спк 36/15 и Спк 37/15 - К 147/13 од 22.12.2015. године и узета као утврђена казна затвора у трајању од једне године, на коју је осуђен по наведеној пресуди, и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и два месеца, док је оштећени ББ упућен на парницу ради остварења имовинскоправног захтева. Окривљени је обавезан да суду накнади паушал, а ОЈТ у Пријеполу трошкове кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 206/19 од 03.03.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена првостепена пресуда док је жалба оштећеног ББ, одбачена, као недозвољена.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. став 1. и члана 483. ЗКП, бранилац окривљеног, адвокат Бранко Секулић, поднео је захтев за заштиту

законитости, због повреда закона из члана 74. став 1. тачка 5) ЗКП и члана 545. до 551. ЗКП све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног „ослободити кривице“ или да исте укине и предмет врати Основном суду у Пријепољу на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона из члана 74. став 1. тачка 5) ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, уз образложење да је првостепени суд морао окривљеном да обезбеди обавезну одбрану, сходно члану 74. став 1. тачка 5) ЗКП, а не да признање окривљеног дато на претходном главном претресу злоупотреби за потребе главног претреса на коме је био спречен да присуствује (због сломљене ноге) и на коме је ОЈТ изменио оптужбу, а суд није окривљеном оставио довољно времена за припрему одбране.

Врховни касациони суд изнете наводе оцењује као неосноване, јер је предметни кривични поступак против окривљеног АА вођен као посебан - скраћени поступак по одредбама члана 495-520 ЗКП, због продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које је прописана новчана казна или казна затвора до три године. Главни претрес од 06.09.2019. године одржан је, у смислу члана 507. став 2. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног окривљеног који је пре тога саслушан, уз сагласност присутног јавног тужиоца (који је изменио оптужни акт у складу са одбраном окривљеног и изведеним доказима на претходном главном претресу), односно по напред наведеним одредбама члана 495-520 ЗКП - које регулишу скраћени поступак, у којој процесно-правној ситуацији је искључена могућност примене а самим тим и повреда одредбе члана 74. став 1. тачка 5) ЗКП, која регулише обавезну одбрану окривљеног од стране браниоца у редовном - општем току кривичног поступка.

Из наведеног разлога, супротни наводи у захтеву браниоца, којима се указује на повреду одредбе члана 74. став 1. тачка 5) ЗКП су оцењени као неосновани.

Поред тога, поднетим захтевом браниоца окривљеног, се указује да је опозивање условне осуде суд учинио без захтева овлашћеног тужиоца за покретање опозива условне осуде односно супротни одредбама члана 545-551 ЗКП.

Како се изнетим наводима указује на повреде закона, које у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП не представљају законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног, поднети захтев је, у наведеном делу, оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић